

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. Бургас, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА

при участието на секретаря ЮЛИАНА В. БОНЕВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА Административно
наказателно дело № 20232120204493 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от А. Г. Н., ЕГН ***** срещу Наказателно
постановление № 23-0769-00**** от 18.07.2023 г., издадено от началник група към ОД на
МВР – Бургас сектор „Пътна полиция”, с което на жалбоподателя на основание чл. 179, ал.
2, пр. 2 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 23, ал. 1 ЗДвП му е наложено наказание
„глоба” в размер на 200 лв.

Жалбоподателят оспорва наказателното постановление като незаконосъобразно,
издадено в противоречие на материалния и процесуалния закон. Жалбоподателят, редовно
уведомен, се явява лично и с адв. А.. Процесуалният представител на жалбоподателя
поддържа жалбата и развива подробни съображения за нейната основателност. Оспорва
наличие на вина у жалбоподателя при извършване на процесното деяние. Претендира
присъждане на разноски.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, представява се от
юрисконсулт Ж.. Оспорва жалбата и намира нарушението за доказано от обективна и
субективна страна. Моли за потвърждаване на наказателното постановление.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и
възраженията на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 11.03.2023 г. за времето от 18:30 часа до 06:30 часа на 12.03.2023 г. жалбоподателят
е изпълнявал служебните си задължения в качеството си на полицейски служител, по време

на наряд като автопатрул съвместно със свидетелите С. Ц. и С. К. и двамата полицейски служители. Жалбоподателят управлявал служебен автомобил „Грейт Уол Ховър Х6“ с рег. № *****. Около 02:30 часа жалбоподателят и свидетелите Ц. и К. забелязали, с включени габаритни светлини в посока УМБАЛ – Бургас, да се движи лек автомобил „Рено Модус“ с рег. № *****. Полицейските служители последвали лекия автомобил „Рено Модус“ и подали на водача светлинен и звуков сигнал да спре автомобила за проверка. Докладвали и на дежурен чрез мобилната станция. Същевременно водачът на МПС „Рено Модус“ рязко ускорил скоростта и предприел маневра, като завил на дясно по ул. „Ванче Михайлов“. Жалбоподателят управлявал след автомобила „Рено Модус“ като служебният полицейски автомобил бил с постоянно включени светлинен и звуков сигнал. Независимо от това водачът на лекия автомобил не спрял движението му, а напротив увеличавал скоростта, като едновременно с това изгасил светлините му. Последвали редица неправомерни маневри от страна на водача на „Рено Модус“, като до бл. 4 в ж.к. „Братя Миладинови“ рязко преминал от едната пътна лента в другата, където се движил управляваният от жалбоподателя полицейски автомобил, отнел му предимството и рязко спрял без да се включат светлинните индикации за спиране. По тази причина жалбоподателят не успял да предотврати удара между двата автомобила и служебното МПС „Грейт Уол Хувър“ с рег. № ***** ударило отзад лекия автомобил „Рено Модус“ с рег. № *****. Непосредствено след удара водачът на автомобила „Рено Модус“ излязъл и побягнал. Жалбоподателят и свидетелят Ц. тръгнали да го преследват пеша. Свидетелят К. останал до автомобилите, като установил, че в лекия автомобил „Рено Модус“ се превозват четири лица чужди граждани, отговарящи на профила нелегални мигранти. Жалбоподателят и свидетелят Ц. не успели да заловят водача и се върнали до автомобилите. На място бил изпратен да окаже съдействие свидетелят Д. Г. - мл. автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“. Свидетелят Г. съставил протокол за ПТП и АУАН срещу жалбоподателя за извършено нарушение на чл. 23, ал. 1 ЗДвП, а именно за това, че е причинил настъпване на ПТП, поради това, че не е спазил дистанция с преднодвижещия се автомобил. Впоследствие било издадено и обжалваното в настоящото производство наказателно постановление.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства и доказателствени средства. Показанията на свидетелите Ц. и К. са последователни, обективни и логични и навеждат на осъществяване на едни и същи факти и съдът ги кредитира в тяхната цялост. За изясняване на гореизложените факти, съдът взе предвид и показанията на свидетеля Д., който обаче е пристигнал след настъпване на ПТП-то и заявеното от него съдържа данни за обстоятелствата, които е установил като е пристигнал на местопроизшествието. Гореописаната фактическа обстановка се установява като безспорна и от събраните по делото писмени доказателства. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

От правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради

което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваното наказателно постановление и АУАН са издадени от компетентни органи, съгласно Заповед № 81213-***** от 02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи, в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Настоящият състав констатира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на материалния закон и на процесуалните правила, водещи до опорочаване на наказателното постановление.

В случая се касае за вменено на жалбоподателя извършено нарушение по чл. 23, ал. 1 ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. С оглед установената по делото фактическа обстановка, съдът намира, че поведението на жалбоподателя не осъществява състав на нарушение по чл. 23, ал. 1 ЗДвП, тъй като не е налице виновно неизпълнение на предвиденото в нормата задължение за водачите на МПС. Съгласно чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Следователно, за да се приеме, че едно деяние е нарушение следва то да е било извършено виновно от установения като нарушител. В чл. 7, ал. 1 ЗАНН законодателят е предвидил, че деянието е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Настоящият състав достигна до извод, че по делото липсват доказателства за виновно поведение от страна на жалбоподателя, поради което се изключва възможността да бъде ангажирана административнонаказателната му отговорност за процесното деяние. С оглед събрания доказателствен материал и в частност от показанията на свидетелите Ц. и К., които са пътували в автомобила заедно с жалбоподателя и са свидетели - очевидци на случилото се, категорично според съда се установява, че при управлението на служебния автомобил, жалбоподателят не е целял, както и не е било обективно възможно да предвиди настъпването на удара между управляваното от него МПС и лекия автомобил „Рено Модус“. И двамата свидетели – Ц. и К. категорично заявяват, че автомобилът „Рено Модус“ се е движил в дясна пътна лента, а полицейският автомобил в лява. Т.е. двата автомобила са се движили в две съседни ленти. Пред полицейския автомобил не се е движило друго МПС, с което е трябвало да съобрази управлението си жалбоподателя. От показанията на свидетелите Ц. и К. безспорно се установява, че водачът на автомобила „Рено Модус“ неправомерно в нарушение на правилата за движение по пътищата съгласно ЗДвП, е преминал в пътната лента, в която се е движил управляваният от жалбоподателя автомобил, навлизайки в непосредствена близост пред него и рязко спрял автомобила. Свидетелите Ц. и К. посочват, че при спирането на лекия автомобил „Рено Модус“ не са се задействали светлинните показатели за спиране, поради което свидетелите предполагат, че водачът е предприел спиране с ръчна спирачка. При така развитата се пътна обстановка, не може да се

вмени на жалбоподателя задължението да съобрази управлението на служебния полицейски автомобил с това на лекия автомобил „Рено Модус“. От събраните доказателства може да се направи извод, че процесното ПТП е настъпило като последица от неправомерните действия на водача на лекия автомобил „Рено Модус“, който е извършил множество нарушения на правилата за управление на МПС, предвидени в ЗДвП с единствената цел да избегне осъществяване на полицейска проверка и реализиране на наказателна отговорност спрямо него за извършено престъпление.

На следващо място следва да се обсъди и възражението на процесуалния представител на АНО, че поведението на жалбоподателя е било неправомерно, тъй като не е било съобразено с изискванията към водачите на автомобили със специален режим съгласно чл. 92 ЗДвП, да спазват условията за безопасност. В действителност в конкретния случай жалбоподателят е бил водач на автомобил със специален режим – служебен полицейски автомобил с включени светлинни и звукови сигнали. Независимо от това от фактите, които съдът прие за безспорно установени по делото става ясно, че полицейските служители са използвали звуков и светлинен сигнал да спрат водач, който умишлено се е опитал да избегне извършване на проверка от контролните органи. Жалбоподателят е продължил управлението на служебния автомобил в специален режим, изпълнявайки служебните си задължения за опазване на обществения ред и противодействие на престъпността, като е било предприето преследване на водач, който се опитва да се укрие от полицейските органи. От показанията на свидетелите Ц. и К. се установява, че жалбоподателят е управлявал безопасно за другите участници в движението, била е спазване необходимата дистанция между двата автомобила, до момента в който водачът на „Рено Модус“ умишлено навлиза рязко пред полицейския автомобил и спира спонтанно автомобила. Следователно неправилно АНО е възложил в тежест на жалбоподателя неизпълнение на условията за безопасно управление на МПС при настъпване на процесното ПТП.

С оглед изложеното обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Предвид извода на съда за основателност на жалбата и за отмяна на обжалваното наказателно постановление, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН на жалбоподателя следва да се заплатят направените разноски за изплатено адвокатско възнаграждение. Видно от представен по делото договор за правна защита и съдействие жалбоподателят е заплатил в брой 500 лева за адвокат, като същата сума се претендира за присъждане. Следователно претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в размер на 500 лева е основателна.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0769-00**** от 18.07.2023 г., издадено от началник група към ОД на МВР – Бургас сектор „Пътна полиция”, с което на А. Г. Н., ЕГН *****, на основание чл. 179, ал. 2, пр. 2 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 23, ал. 1 ЗДвП му е наложено наказание „глоба” в размер на 200 лв.

ОСЪЖДА ОД на МВР – Бургас да заплати на А. Г. Н., ЕГН ***** сумата от 500 лева, представляваща разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____